

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΡΑΚΛΕΙΟΥ

ΜΠΑΜΠΗ ΓΕΝΝΙΝΑ

ΑΘΕΝΑΙΣ

266
ΕΛΛΗΝΙΚΗ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΥΠΟΥΡΕΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΣΙΑ ΜΟΝΟΠΑΡΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1925

Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ - ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΘΕΑΤΡΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΜΠΑΜΠΗ ΑΝΝΙΝΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Γεν. αριθ. 989

Κατηγορία 19

Ειδ. αριθ. 10

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΙΔΑΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

π.θ. 442

4,472

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΠΑΙΔΑΓ. ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Αριθ. 4,13

ΕΚΔΟΤΗΣ Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗΣ - ΑΘΗΝΑΙ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Π.Ε.Κ. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Αριθμ.

5/950

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΥΑΝΘΙΑ ΓΛΥΚΑΔΗ, χήρα
ΜΑΡΙΓΩ, υπηρέτρια
ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΕΑΓΕΝΗΣ, δικηγόρος
ΣΥΜΕΩΝ ΚΟΥΡΟΥΤΗΣ, πρώην δημοδιδάσκαλος

Τὸ ἔργον παρεστάθη διὰ πρώτην φορὰν ἐν τῷ
Μεγάλῳ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν (νῦν Δημοτικῷ) τῇ 28
Ἀπριλίου 1891 ὑπὸ τῶν ἠθοποιῶν Μελομένης
Κωνσταντινοπούλου (*Εὐανθία*), Ἑλπινίκης Ρούσ-
σου (*Μαριγώ*), Εὐαγγέλου Παντοπούλου (*Συ-
μεῶν*) καὶ Εὐτυχίου Βογασέρα (*Ἀνδρέας*).

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ ΠΡΑΚΛΕΙΟΥ

Ἀριθ. αἰξ. 266
Κατηγορ. Γραμμάτια

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΠΡΑΞΙΣ ΜΟΝΗ

(*Προθάλαμος κομψῶς εὐτρεπισμένος· θύραι ἐκατέρωθεν καὶ εἰς
τὸ βάθος. Παρὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ προσκηνίου τράπεζα
μὲ τὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαιούτα. Κωδωνίσκος ἐπὶ τῆς
τραπέζης*).

ΣΚΗΝΗ Α'

ΕΥΑΝΘΙΑ (έτοιμαζομένη νὰ ἐξέλθῃ καὶ φοροῦσα τὰ χειρόκτῳα της).
ΜΑΡΙΓΩ (τακτοποιοῦσα τὸ δωμάτιον).
ΕΥΑΝΘΙΑ (φαίνεται ὠργισμένη καὶ περιφέρεται μὲ πολλὴν ἀνη-
συχίαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, λαλοῦσα κατ' ἰδίαν).

Ἔννοια σου καὶ θὰ μοῦ τὸ πληρώσης, κὺρ Ἀνδρέα!
Ἀκοῦς ἐκεῖ ὁ θεοπάλαβος, ἀλήθεια κα' ἀπαλήθεια, νὰ μὲ
κάμῃ γελοῖαν χθὲς τὸ βράδυ! Πῶ, πῶ! . . . Τί ζηλιάρης
εἶνε! . . . Νὰ σοῦ πῶ, τέτοιον ἄνδρα δὲν τὸν θέλω δὲν θὰ
περάσω διόλου καλὰ μαζί του.

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ιδίαν).

Στὰ μπουρλινια της εἶνε σήμερα ἡ κυρά· ἀπὸ τὰ χθὲς τὸ βράδυ ἔχει τὰ γεῦρά της.

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ιδίαν).

Ἐθύμωσε, λέγει, ἐπειδὴ ἐχόρευσα μὲ τὸν Περικλῆ τὸν λοχαγὸν καὶ ἐκυρομιλοῦσα μ' αὐτόν . . . καὶ τί τοῦ ἔλεγα ; διὰ τοὺς ἀρραβῶνάς του μὲ τὴν ἑξαδέλφην μου τὴν Χαρίκλεια, ποῦ πρόκειται νὰ γίνουν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις . . . Ἄλλὰ ἐπὶ τέλος ἔστω ὅτι μοῦ ἔκανε καὶ τὴν κόρτε, ὅπου δὲν εἶνε ἀλήθεια . . . τί δικαίωμα εἶχε ἡ εὐγενεία του νὰ θυμώσει ; γιατί κι' αὐτὸς νὰ κάνη τὴν κόρτε τῆς κυρίας Μαυρικίου ;

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ιδίαν).

Μωρὸ δυνατός καυγάς θὰ ἔγινε χθὲς εἰς τὸν χορόν !

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ιδίαν).

Μπά ! . . . μπά ! ἐπῆγε νὰ μοῦ ἔλθῃ κακό ! . . . Καλὰ ποῦ ἔτυχε καὶ ὁ καῦμένος ὁ θεῖός μου, ὁ ταγματάρχης, καὶ μὲ συνάδευσε καὶ μὲ καθησύχασε κομματάκι ! Μὰ ἔννοια σου, κύρ Ἀνδρέα ! . . . νὰ ἰδῆς ! . . . (πρὸς τὴν Μαριγώ). Μαριγώ, ν' ἀρχίσῃς νὰ ξεσκονίζῃς τὰ φορέματά μου καὶ νὰ τὰ βάλῃς εἰς τὰ μπαούλα . . . νὰ μηνύσῃς καὶ τῆς πλύστρας νὰ μᾶς φέρῃ γρήγορα τὰ ρούχα.

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ιδίαν).

Ἄμ' ἀκούς τὰ ρούχα εἰς τὰ μπαούλα, σίγουρα ἔχει γένει καυγάς δυνατός ! . . .

ΕΥΑΝΘΙΑ

Λοιπὸν ὅπως σοῦ εἶπα (ἐτοιμαζομένη νὰ ἐξέλθῃ).

ΜΑΡΙΓΩ

Θὰ ἀργήσετε πολὺ, κυρία ;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Δὲν ἠξεύρω· ἤμπορεῖ καὶ ν' ἀργήσω (προχωρεῖ πρὸς τὴν θύραν καὶ πάλιν ἐπιστρέφει) Ἄ ! . . . εἰάν ἔλθῃ κανεὶς γιὰ ὑπηρετίας, ὅπως ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα, εἰπέ του νὰ περάσῃ τὸ ἀπόγεμα, ἢ, ἂν θέλῃ, ἄς μὲ περιμένῃ (ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Β'

ΜΑΡΙΓΩ (μόνη)

Τί τραβοῦν κι' αὐτὰ τὰ ρούχα ! . . . Κάθε ποῦ μαλλώσῃ μὲ τὸν Ἀνδρέαν, ἀμέσως νὰ ξεσκονισθοῦν τὰ ρούχα καὶ νὰ βαλθοῦν εἰς τὰ μπαούλα. Τὴν ἄλλη μέρα γίνονται πάλι τὰ πράγματα μέλι καὶ γάλα . . . ἔξω τὰ ρούχα ἀπὸ τὰ μπαούλα ! . . . Θὰ τὰ ἔβαλα καὶ τὰ θὰ ἔβγαλα καμμιά τριανταριά φορὲς ὅσο μὲ τὰ τώρα. Αὐτὴ τὴ φορὰ ὅμως μοῦ φαίνεται πολὺ θυμωμένη ! . . . Τί πατιρντὶ νὰ ἔχει γένει ! . . . Καὶ νὰ ἰδῆς ! . . . τώρα τὸ ἐνθυμήθηκα ! ἐχθὲς τὸ βράδυ ποῦ ἐγύρισεν ἀπὸ τὸν χορόν δὲν τὴν ἐσυντρόφειεν ὁ κύριος Ἀνδρέας, κατὰ τὰ συνηθισμένα, ἀλλὰ ἕνας ἀξιωματικός ! . . . (ἀκούεται φωνὴ ἐκ τοῦ πρὸς τὰ δεξιὰ παρασκηνίου: « Μαριγώ ! Μαριγώ ! ») Ποῖος μὲ φωνάζει ; (παρατηρεῖ ἐκ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας) Ἄ ! ἡ Γιαννούλα εἶνε ! . . . θὰ λείπουν φυσικὰ

τ' αφεντικά της απ' επάνω, κ' έχει όρεξι για κουβέντα !
(*ἀπὸ τῆς θύρας*) Δὲν μπορῶ τώρα... ἔχω δουλειά (*ἀνούεται ἐν νέου ἢ φωνῇ* : «Μαριγώ !») Τί νὰ μὲ θέλῃ ; Ἄς πάγω μιὰ στιγμὴ νὰ ἰδῶ (*ἐξέρχεται*).

ΣΚΗΝΗ Γ'

ΣΥΜΕΩΝ (*φέρων πενιχρὰν ἐνδυμασίαν καὶ σάλι διάτρητον*).
 (Κρούει ἐξωθεν τὴν εἰς τὸ βάθος θύραν ἐπανηλειμμένως)
 Ἐπιτρέπεται ; (*ἀνοίγει τὴν θύραν σιγὰ σιγὰ καὶ προβάλλει τὴν κεφαλὴν*). Μὲ τὴν ἄδειαν ; (*εἰσέρχεται καὶ περιεργάζεται μετὰ θάμβους τὸ δωμάτιον*) Μωρ' αὐτὸ εἶνε παλάτι ! Κάτι τρανὸς βέβαια θὰ κάθεται ἐδῶ μέσα. Μὰ ἐδῶ εἶνε ἄρὰ γε ὁποῦ ζητοῦν ὑπηρετήν ; μήπως ἔκανα λάθος ; (*ἐξάγει σημείωσιν ἐκ τοῦ θυλακίου του καὶ παρατηρεῖ*) Ἐδῶ εἶνε, ἀδελφέ ! . . . αὐτὸ εἶνε ἡ διεύθυνσις ὁποῦ μοῦ ἔδωσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα : ὁδὸς Ὅμηρου, ἀριθμὸς 126 (*παρατηρεῖ ἐκ νέου τὸ δωμάτιον*) Ἀρχοντόσπιτο, μὰ τὴν ἀλήθεια . . . Εὐτυχησμένοι ἄνθρωποι ! . . . Μὰ μήπως δὲν ἤμουν κι' ἐγὼ εὐτυχησμένος ; μήπως δὲν ἔκαλοπερνοῦσα ἐκεῖ κάτω στὸ Ἀλεπουχωρι ; Καὶ μὲ τί ὑπόληψιν ! δάσκαλος, σοῦ λέγει ὁ ἄλλος ! Ἄχ ! ἐκεῖνος, ἐκεῖνος ὁ καταραμένος ὁ δήμαρχος μ' ἔκατάστρεψε. Καὶ γιατί ; Γιὰ μιὰν ἀνορθογραφίαν ὁποῦ εὔρηκα εἰς τὸ πιστοποιητικόν, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκε δι' ἑνᾶ δημότην του ! . . . Τί μοῦ ἤλθε κ' ἐμὲ νὰ τὸ κάμω ζήτημα ! . . . Μὰ, στὸ Θεό σου, πάλιν, ἐπήγαινε νὰ λέγῃ τὸ πιστοποιητικόν ὅτι ὁ δημότης Μῆτρος Κόλιας διατελεῖ ἐν χηρείᾳ τὸ χη μὲ ὀμικρον ἰῶτα ; Ἀκοῦς ἐκεῖ ! ἐπειδὴ τοῦ ἔκαμα τὴν παρατήρησιν,

νὰ τὸ βάλῃ πῶς ὁ ἀθεόθοβος πῶς τάχα τὸν ἐκατηγόρησα ὡς ἀγράμματον καὶ νὰ ἐνεργήσῃ μὲ τοὺς βουλευτὰς νὰ μὲ παύσῃ ! . . . Καὶ νὰ ἔλθω εἰς τὰς Ἀθήνας, νὰ χαλάσω τὰ μαλλοκέφαλά μου... νὰ μὲ ἐμπαίζου ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν μὲ τὸ σήμερα καὶ μὲ τὸ αὔριον ὅτι θὰ μὲ διορίσουν καὶ εἰς τὸ ὕστερον νὰ μὲ ἀφήσουν εἰς τὰ κρῦα τοῦ λουτροῦ χωρὶς πεντάρια ! . . . Καὶ νὰ καταντήσω ἐγὼ, ὁ δάσκαλος, νὰ κοιμοῦμαι μανδρωμένος ἐκεῖ κάτω σ' ἕνα χάνι, σιμὰ εἰς τὸ Μοναστηράκι, μαζί μὲ ἀγωγιάτες, μὲ ἀραμπατζῆδες, μὲ φυγοδίκους... ξέρω κ' ἐγὼ τί κόσμος ἦτον ἐκεῖνος ; Νὰ εὐρίσκεται μέσα εἰς συζητήσεις, εἰς φιλονεικίας, εἰς μαχαίρωματα, εἰς πολέμους... γιατί αὐτὸ τὸ χάνι, ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην, εἶνε χειρότερον καὶ ἀπὸ τὸ χάνι τῆς Γραβιάς ! . . . Καὶ τί ὕπνος ! Παναγία μου ! νὰ σὲ τρῶνε ὅλη τὴ νύκτια κουνούπια, σκνίπες, σαρανταποδαροῦσες ! . . . Ἄμ' τὸ φαγί ; ἐκεῖνα τὰ σηκοτάκια κάθε ἡμέρα ἀπὸ τὰ μαγέρικα ποῦ εἶνε κοντὰ στὸ Τζαμί ! . . . Μοῦ φαίνεται πῶς ὅλο τὸ κουφάρι μου ἀπ' ἐδῶ (*δεικνύει τὸν τραχήλον*) ἕως ἐδῶ (*δεικνύει τὸ ὑπογάστριον*) εἶνε ὅλο σηκόνια ! . . . Ἄχ ! Ἐγὼ κ' ἐκεῖνος ὁ κακόμοιρος ὁ γύψ ποῦ ἔτρωγε κάθε ἡμέρα τὰ σηκόνια τοῦ Προμηθέως, ξέρομε τί θὰ εἴπῃ αὐτὴ ἡ καθημερινὴ δίαιτα ! Στὸ ὕστερο μὲ ἐπέταξαν καὶ ἀπὸ τὸ χάνι, ἐπειδὴ δὲν εἶχα νὰ πληρώνω, μὲ ἐπρερίορισεν ἡ πείνα τόσον, ποῦ ἐπῆρα τῶν ὀμματιῶν μου καὶ ἀπεφάσισα, σὰν εἶδα τὴν ἀγγελία πῶς ζητοῦν ὑπηρετήν σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, νὰ ἔλθω νὰ μὲ πάρουν ἔστω καὶ γιὰ ἕνα κομμάτι ψωμί, τοῦλάχιστον νὰ μὴν ἀποθάνω τῆς πείνας, ἕως νὰ εὔρω τὸν ναυλόν μου νὰ ἐπιστρέψω στὸ χωριό μου. Ἔτσι τὸ ἤθελεν ἡ

Μοῖρά μου, βλέπεις, καὶ μαζί μὲ τὴ Μοῖρά μου ἔτσι τὸ ἤθελε καὶ ὁ δήμαρχος Παρακαμπυλίων, ποῦ νὰ τὸν ἀξιῶσῃ ὁ Θεὸς νὰ μαυρίσῃ τὸ μάτι του ἀπὸ τὴν πείνα καὶ ἡ κάλπῃ του ἀπὸ τὰ μαῦρα! (περιστρέφει πάλιν τὸ βλέμμα κύκλω) Ἐδῶ μέσα εἶνε, μωρὲ μάτια μου βασιλόσπιτο! . . . καὶ μυρίζει καλοπέρασιν (ἀσφραίνεται) ὄχι . . . ἀκριβῶς εἰπεῖν μυρίζουν κεφτέδες. Μὰ θὰ μὲ θέλουν ἄρά γε; Αἶ! θὰ τοὺς εἰπῶ τὰ βάσαιά μου καὶ ποῖος ξεύρει; . . . ἡμπορεῖ νὰ μὲ κρατήσουν . . . ἴσως ἔχουν καὶ τίποτε παιδιὰ νὰ τοὺς παραδίδω! Ὅσον ποῦ νὰ ἔλθῃ κανεὶς, ἄς μελετήσω ἄλλην μίαν φορὰν τὴν προσφώνησιν ὅπου ἔγραψα, γιὰ νὰ τὴν ἀπαγγείλω ἐκ στήθους, ἔτσι μὲ στόμφον γιὰ νὰ τοὺς συγκινήσω: (ἐξάγει ἐκ τοῦ κόλπου του χαρτίον καὶ ἀρχίζει ν' ἀναγνώσῃ μὲ στομφώδη ἀπαγγελίαν). «Πολλῶν δεινῶν ἀφορητῶν καὶ ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων, ἐξαναγκασσῶν με πρὸς ἐπιδίωξιν βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος ἄλλοτρίου τῶν τέως καθηκόντων μου, προσέρχομαι ἐκλιπαρῶν τὴν ὑμετέραν καλοκαγαθίαν, ὅπως μὲ προσλάβητε εἰς τὴν θεραπείαν τοῦ οἴκου ὑμῶν καὶ ὁ Πανάγαθος Σωτὴρ ἀνταμειψάτω ὑμᾶς ἑκατονταπλασίως» (ἐξακολοθεῖ προσέχων εἰς τὸ χαρτίον καὶ ψιθυρίζων ὡσεὶ ἀποστηθίζων τὴν προσφώνησιν).

ΣΚΗΝΗ Δ'

ΜΑΡΙΓΩ ΚΑΙ Ο ΡΗΘΕΙΣ

ΜΑΡΙΓΩ (εἰσερχομένη μετὰ σπουδῆς καὶ μὴ βλέπουσα κατ' ἄρχάς τὸν Συμεῶν).

Μωρ' τί εἶν' αὐτὴ ἡ Γιαννούλα!.. Παναγία μου!.. Αὐτὴ δὲν εἶνε γλῶσσα! εἶνε μηχανὴ τοῦ ῥαψίματος. Μ' ἔκαμε

νὰ χάσω τόσῃν ὄραν κακοχρονιάχῃ! . . . καὶ ἄφησα τὸ σπίτι ἀνοιχτὸ (στρεφομένη καὶ βλέπουσα τὸν Συμεῶν). Μπά! ποῖος εἶνε αὐτός; (πρὸς τὸν Συμεῶν). Τί ἀγαπᾶτε, κύριε!

ΣΥΜΕΩΝ (στρεφόμενος).

᾿Ω! ἡ οἰκοδέσποινα θὰ εἶνε! (κρύπτει ἐν τάχει τὸ χαρτίον εἰς τὸν κόλπον του, προχωρεῖ εὐσεβάστως, βήχει, καὶ ἀρχίζει μὲ τόνον ἀπαγγελίας).

Πολλῶν δεινῶν, ἀφορητῶν καὶ ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων ἐξαναγκασσῶν με . . . Πολλῶν ἀφορητῶν περιστάσεων (λησμονῶν καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ) ἐκλιπαρῶ τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ οἴκου σας (βήχει) διὰ τὴν βιοποριστικὴν θεραπείαν τῆς καλοκαγαθίας σας... (καθ' ἑαυτὸν) Οὐφ! . . . τὰ σάστισα! . . .

ΜΑΡΙΓΩ

Καλὲ τί λές; . . . Τί ἀλαμπουρνέζικα εἶνε αὐτά! . . . Τί ζητεῖς, χριστιανέ μου;

ΣΥΜΕΩΝ (τεταραγμένος)

Ἐπειδὴ, βλέπετε, ὁ δήμαρχος.. ἐξ αἰτίας τῆς ἀνορθογραφίας τοῦ πιστοποιητικοῦ . . . ὅταν εἶδα τὴν ἀγγελίαν σας εἰς τὴν ἑφημερίδα...

ΜΑΡΙΓΩ

Ἄ! ἑκατάλοβα! . . . ἡ ἀγγελία ὅπου ζητοῦμεν ὑπηρεσίαν! . . . (γελῶσα) Χά!.. Χά! . . . Χά! . . . Ὄστε θέλεις νὰ ἔμβῃς ὑπηρετῆς;

ΣΥΜΕΩΝ (γελῶν μετὰ ταπεινότητος).

Αἶ, αἶ! . . . μάλιστα.

ΜΑΡΙΓΩ

Μὰ ξεύρεις... πρέπει νὰ ἐπιστρέψῃς τὸ ἀπόγευμα, ἢ, ἀν
θέλῃς, νὰ περιμένῃς, ἐπειδὴ ἡ κυρία εἶνε ἔξω.

ΣΥΜΕΩΝ

Ἡ κυρία ;... μὰ τότε λοιπὸν τοῦ λόγου σου εἶσαι ;

ΜΑΡΙΓΩ

Ἐγὼ εἶμαι ἡ ὑπηρετρια.

ΣΥΜΕΩΝ (ἀνακτῶν τὴν ἀξιοπρέπειάν του).

Ἄ ! ἡ ὑπηρετρια ! ... Χαίρω πολὺ ! ... (προχωρεῖ μετ'
οἰκειότητος καὶ τείνει αὐτῇ τὴν χεῖρα) Μὰ δὲν μοῦ τὸ ἔλεγες,
ἀδελφοῦλα μου, προτιήτερα κ' ἐπῆγες νὰ μοῦ ἔλθῃ ἑφτά
λογιῶν ταμπλάς !

ΜΑΡΙΓΩ (γελῶσα).

Χά ! ... Χά ! ... Τί παράξενος ἄνθρωπος εἶν' αὐτός ;
Καὶ δὲν μοῦ λέγεις ... πῶς ζητεῖς νὰ γίνῃς ὑπηρετής ;
γνωρίζεις ἀπὸ ὑπηρεσίαν ;

ΣΥΜΕΩΝ (μετὰ σοβαρότητος).

Ἄπὸ ὑπηρεσίαν ; Ἐχω δεκαεττῶν ἐτῶν, ἑννέα μηνῶν
καὶ εἰκοσιτριῶν ἡμερῶν ὑπηρεσίαν.

ΜΑΡΙΓΩ

Μὰ τώρα τελευταῖα ἦσουν σὲ κανένα σπίτι ;

ΣΥΜΕΩΝ

Ὅχι ἡμουν σ' ἓνα χάνι,

ΜΑΡΙΓΩ

Σὲ χάνι ; Ἐλα, Χριστὲ καὶ Παναγία ! ... μὰ δὲν μοῦ
λέγεις στὸ Θεό σου τί δουλειὰ κάμνεις ;

ΣΥΜΕΩΝ

Τώρα δὲν κάμνω καμμία δουλειὰ προτιήτερα, ὅπου εἶχα
δουλειὰ, ἦμουν δημοδιδάσκαλος.

ΜΑΡΙΓΩ

Δάσκαλος ! ... εἰς τὸ χάνι ;

ΣΥΜΕΩΝ

Ὅχι, χριστιανή μου ! εἰς τὸ Ἀλεπουχώρι τοῦ δήμου
Παρακαμπυλιῶν ... Εἰς τὸ χάνι μ' ἔρριψαν αἱ ἁμαρτίαι
μου ... καὶ αἱ ἀνορθογραφίαι τοῦ δημάρχου.

ΜΑΡΙΓΩ

Ἄ, δάσκαλος εἶσαι τὸ λοιπὸν ! ... Ἄμ' ἔπρεπε νὰ τὸ
καταλάβω ἀπὸ ταῖς κουταμάραις ὅπου ἔλεγες. Καὶ πῶς
δομαίσεις ;

ΣΥΜΕΩΝ

Συμεὼν Κουρούνης,

ΜΑΡΙΓΩ

Κουρούνης Χά ! χά ! (γελᾷ) βρὲ τὸν Κουρούνη !

ΣΥΜΕΩΝ (γελῶν ἐπίσης προσπεποιημένως)

Χά ! Χά ! (κατ' ἰδίαν) Μωρέ, πολὺ ἀλλέγρο εἶνε αὐτὸ
τὸ κορίτσι ! (πρὸς τὴν Μαριγῶ) Καὶ τοῦ λόγου σου πῶς
δομαίσεις ;

ΜΑΡΙΓΩ

Μαριγώ.

ΣΥΜΕΩΝ

Νά ζήσης, κορίτσι μου. Έτσι, ποῦ δρίζεις, τὸ νοιώθω κ' ἐγὼ πῶς δὲν ἤμουν διὰ ὑπηρετῆς· ἀλλὰ αἱ περιστάσεις καὶ τὰ βάσανα μὲ ἔφεραν εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Μ' ἔπαυσαν, βλέπεις, ἀπὸ τῆν θέσιν μου... δὲν ἔχω νὰ συντηρηθῶ . . . ξένος ἄνθρωπος εἶμαι . . .

ΜΑΡΙΓΩ

Καὶ πρέπει νὰ ὑποφέρῃς πολὺ, αἱ ; (κατ' *ιδίαν*) τὸ φουκαριᾶ, τὸν λυποῦμαι !

ΣΥΜΕΩΝ

Μὴν τὰ ρωτᾷς τί ἔχω ὑποφέρει ! Μὰ δὲ μοῦ λέγεις κ' ἐσύ, κυρὰ Μαριγώ, ἔτσι νὰ ἰδῆς καλὴ μοῖρα, τίνος εἶνε αὐτὸ τὸ σπῖτι ; ποῖα εἶνε τ' ἀφεντικά,

ΜΑΡΙΓΩ

Ἄφεντικά πολλὰ δὲν ἔχει· ἐδῶ κάθεται μόνη μία κυρία χήρα, ἡ κυρία Γλυκάδη.

ΣΥΜΕΩΝ

Ἡ κυρία Γλυκάδη . . . τί ὄνομα γλυκόξυνο ! Καὶ εἶνε χήρα εἶπες ; ἐντελῶς χήρα ;

ΜΑΡΙΓΩ

Τί λόγος εἶν' αὐτός ; μήπως νομίζεις ὅτι ἡ κυρία μου εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνες ποῦ ξέρεις ;

ΣΥΜΕΩΝ

Ὅχι, ἀδελφούλα μου, δὲν τὸ εἶπα γιὰ κακό ! Ἄλλὰ καμμιά φορὰ οἱ ἄνδρες τῶν χηράδων βρυκολακιάζουν . . . Ἔπειτα ἐνδιαφέρομαι διὰ τὰς χήρας, ἐπειδὴ μία χηρεῖα μ' ἔφαγε καὶ μένα, ἡ χηρεῖα τοῦ Μήτρου Κόλια εἰς τὸ πιστοποιητικὸν τοῦ δημάρχου.

ΜΑΡΙΓΩ

Ἡ κυρία μου εἶνε καθὼς πρέπει. Ἐχέρησεν ἕξ μῆνας ὕστερα ἀπὸ τὸν γάμον της, εἶνε πλουσία καὶ ζῆ μὲ τὰ εἰσοδήματά της.

ΣΥΜΕΩΝ

Μπά !... καὶ εἶνε νέα ;

ΜΑΡΙΓΩ

Πολὺ νέα καὶ πολὺ ὠραία.

ΣΥΜΕΩΝ

Καὶ δὲν μοῦ λέγεις, ἔχει πολλὰ παιδιὰ ;

ΜΑΡΙΓΩ

Μά . . . ἀφοῦ σοῦ εἶπα ὅτι ἐχέρησεν ἕξ μῆνας ὕστερα ἀπὸ τὸν γάμον της, πόσα παιδιὰ ἤθελες νὰ ἔχη ; Εὐτυχῶς δὲν ἔχει κανένα.

ΣΥΜΕΩΝ

Κρίμα νὰ μὴν ἔχη τίποτε μικρὰ νὰ τοὺς παραδίδω γραμματικὴν, κατήχησιν.. Καὶ εἶνε πολὺ πλουσία εἶπες ; Εἶνε αὐὶ ἄλλοι ὑπηρεταὶ ἐδῶ μέσα ;

ΜΑΡΙΓΩ

Ἔχομεν καὶ ἀμαξῶν καὶ μάγειρον, εἶχαμε καὶ καμαρίση ἀλλὰ μᾶς ἔφυγε. Ἐναν τέτοιον ἠθέλαμεν καὶ ἔχομεν ἀνάγκην, ἐπειδὴ, κατὰ τὰ λόγια τῆς κυρίας, ἴσως κάμωμεν καὶ κανένα ταξειδάκι εἰς τὴν Εὐρώπην. Γνωρίζεις τίποτε ξέναις γλώσσαις τοῦ λόγου σου;

ΣΥΜΕΩΝ

Μά... ὀλίγα λατινικά...

ΜΑΡΙΓΩ

Τί γλώσσα εἶνε αὕτη; πρώτη φορά τὴν ἀκούω.

ΣΥΜΕΩΝ

᾽Ω, εἶνε λαμπρὰ γλώσσα... *Lingua latina est antiqua...*

ΜΑΡΙΓΩ

Τί θὰ ᾽πῆ αὐτό;

ΣΥΜΕΩΝ

Θὰ ᾽πῆ... Θὰ ᾽πῆ πῶς εἶσαι ἕνα πολὺ καλὸ κορίτσι... Ὡστε λοιπὸν τὴν καλοπερνᾶτε ἐδῶ μέσα, αἱ; Ἄφοῦ ἔχετε καὶ μάγειρον... Φαντάζομαι τί φαγητὰ θὰ σᾶς φτειάνει!... ἀτζέμ πιλάφι!... ἰμάμ-μπαῦλγί!... μπακαλιάρο γιαχνί!... παντσάρια σκορδαλιά!

ΜΑΡΙΓΩ (γελῶσα).

Αἱ κάτι καλλίτερα ἀπ' αὐτὰ!... Καὶ τοῦ λόγου σου πῶς τὴν ἐπερνοῦσες αὐταῖς ταῖς ἡμέραις ὅπου δὲν εἶσαι δουλειά;

ΣΥΜΕΩΝ

Αἱ, ὅλο κρύα φαγητὰ... κουλοῦρες, τουλουμοτύρι καὶ τὰ τοιαῦτα... (κατ' ἰδίαν). Καὶ νὰ τᾶχαμε καὶ αὐτὰ! (δυσφραίνεται).

ΜΑΡΙΓΩ

Τὸν καῦμένο τὸ δάσκαλο!... (κατ' ἰδίαν). Τὸν βλέπω καὶ μυρίζεται κατὰ τὴν κουζίνα σὰν τὸ ἔλλογο τὸ ἀχοῦρι: μεγάλη πείνα θὰ τὸν κόβῃ τὸν δυστυχημένον! (πρὸς τὸν Συμεών). Δὲν μοῦ λέγεις, ἐκολάτισες;

ΣΥΜΕΩΝ

Αἱ!... δηλαδή... ἐπῆρα κάτι τι... (κατ' ἰδίαν). Καὶ ποῦ νὰ ἤξευρε πῶς τώρα τρεῖς ἡμέρες ἢ κοιλιὰ μου παίζει Καραϊσκάκη!

ΜΑΡΙΓΩ

Δὲν ἔρχεσαι μέσα εἰς τὴν κουζίνα νὰ σοῦ δώσω ἕνα μεζέ, νὰ πιῆς καὶ μὰ στάλα, ὅσο ποῦ νὰ ἔλθῃ ἡ κυρά; Ἢμπορεῖ καὶ νὰ ἀργήσῃ.

ΣΥΜΕΩΝ

Μετὰ χαρᾶς, κόρη μου (κατ' ἰδίαν). Ἀπὸ τὸν οὐρανὸν μοῦ πέφτει αὐτὸ τὸ μάννα!... (πρὸς τὴν Μαριγώ). Ἐσὺ ἔχεις καλὴ καρδιὰ καὶ θὰ περάσωμεν καλὰ μαζὶ, ἂν θελήσῃ ἡ τύχη μου καὶ μὲ κρατήσῃ ἡ κυρία σου καὶ γείνω τοιουτοτρόπως συνάδελφος τῆς ἀγαθῆς κυρίας Μαριγοῦς.

ΜΑΡΙΓΩ

πε. Δὲν μὲ λένε Μαριγοῦ! Μαριγὼ μὲ λένε.

ΣΥΜΕΩΝ

Ναί, ἀλλά βλέπεις κλίνεσαι...

ΜΑΡΙΓΩ

Κλείνομαι ; . . . Ποιὸς σοῦ εἶπε πῶς κλείνομαι ; μήπως εἶμαι καμμία ἀσημομούρα νὰ κλείνωμαι ;

ΣΥΜΕΩΝ

Καλὲ ὄχι ! . . . Εἶπα πῶς κλίνεσαι κατὰ τὴν Γραμματικήν· εἶσαι τῆς τρίτης κλίσεως : ἡ Μαριγῶ, γενικὴ τῆς Μαριγοῦς.

ΜΑΡΙΓΩ

Βρέ, ἄει νὰ χαθῆς μὲ τὴν γραμματικὴ σου ! . . . (κατ' ἰδίαν) Τί παλαβὸς ἄνθρωπος ! Μὰ τὸν λυποῦμαι τὸν κακόμοιρον ! (πρὸς τὸν Συμεῶν). "Ἐλα πᾶμε εἰς τὴν κουζίαν (ἐξέρχονται ἐκ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας).

ΣΚΗΝΗ Ε'

ΑΝΔΡΕΑΣ (τριακοντούτης περίπου, κομπῶς ἐνδεδυμένος, εἰσερχόμενος βιαστικὸς καὶ τεταραγμένος διὰ τῆς εἰς τὸ βῆθος θύρας).

Μέσα νὰ εἶνε ἄρα γε ἡ κυρία ; . . . Ἦλθα νὰ τῆς τὰ ψάλω διὰ τελευταίαν φορὰν καὶ νὰ μὴ ξαναπατήσω πλέον τὸ πόδι μου ! . . . Πά, πά, πά ! . . . μὰ φιλάρεσκη ποῦ σοῦ εἶνε ! καὶ τί ἦταν ἐκεῖνα ποῦκαμε χθὲς μὲ αὐτὸν τὸν ὄμορφονεῖδ τὸν Περικλῆ τῆς ! . . . Μὰ δὲν ἐντραπήκε κηῶλας ἡ θεότρελλη ! . . . Ὅρῖστε τί σοῦ εἶνε οἱ γυναῖκες ! . . . Ἦ ἀγαπᾶς . . . λαχταρᾶς . . . θυσιάζεσαι γι' αὐταῖς . . . κ' !

ναὶς ἄμα ἰδοῦν λίγα γαλόνια στρατιωτικῆς στολῆς, θαμπῶνται σὰν ταῖς σιταρήθραις καὶ πέφτουν ἐπάνω τους . . . καὶ ἐσὺ μὲ ὄλαις σου ταῖς θυσίαις τὰ βρίσκεις μπαστούνια . . . δηλαδὴ σπαθιά ! Αἶ ὄχι ! παίγιον δὲν γίνομαι ἐγὼ (κρούει τὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης κωδωνίσκον). Μαριγῶ ! . . . Αὐτὴν τὴν φορὰν τὰ πράγματα εἶνε τελειωτικά ! . . . (κρούει ἐκ νέου τὸν κωδωνίσκον). Μαριγῶ !

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

ΜΑΡΙΓΩ ΚΑΙ Ο ΡΗΘΕΙΣ

ΜΑΡΙΓΩ (εἰσερχομένη μετὰ σπουδῆς)

Μπά ! . . . ὁ κύριος Ἄνδρέας ! . . .

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἡ κυρία σου εἶνε μέσα ;

ΜΑΡΙΓΩ

"Ὅχι, κύριε Ἄνδρέα· ἐβγήκε.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Πρὸ πολλῆς ὥρας ;

ΜΑΡΙΓΩ

Εἶνε κάμποση ὥρα . . . εἶπε μάλιστα ὅτι δὲν ἤξεύρει ἂν θὰ ἐπιστρέψῃ γρήγορα.

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἰδίαν).

Αἶ, βέβαια ! . . . ὕστερα ἀπὸ τὴν χθεσινὴν σκηναίην, βλέπετε, ἡ κυρία ἔχει ἀνάγκην ν' ἀκούσῃ καὶ τὰ σχόλια τῶν

φιλενάδων της. Καὶ δὲν μοῦ λέγεις ; πῶς ἦτο σήμερα τὸ πρωΐ ;

ΜΑΡΙΓΩ

Οὐ ! . . . πολὺ φουρκισμένη ! . . . " Ἀπὸ χθὲς ἔχει τὰ νεῦρά της. Μοῦ εἶπε νὰ ξεσκονίσω τὰ φορέματά της καὶ νὰ μὴ νύσω τῆς πλύστρας· φαίνεται ὅτι σκοπεύει νὰ κάμῃ κανένα ταξεῖδι.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ταξεῖδι ! . . . ἀλήθεια ; . . . " Ὡστε λοιπὸν ἡ κυρία θέλει νὰ διακοποῦν ἀμέσως καὶ ὀριστικῶς αἱ σχέσεις ; Πολὺ καλὰ ! Καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο θέλω.

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἰδίαν).

Φωτιὰ εἶνε καὶ τοῦτος !

ΑΝΔΡΕΑΣ

Δὲν μοῦ λέγεις, σὲ παρακαλῶ, χθὲς, ποῦ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὴν συναναστροφὴν τῆς κυρίας Παρδαλοῦ, ἦτο μόνη, ἢ τὴν συνώδευε καιεῖς ;

ΜΑΡΙΓΩ

Μὰ νομίζω ὅτι κάποιος ἦτο μέσα εἰς τὸ ἀμάξι . . . ἐπειδὴ ἔκατέβηκα ἐγὼ καὶ ἄνοιξα τὴν ἐξώπορταν . . . ξεῦρετε ὅτι αὐτὲς τὲς ἡμέρες μᾶς ἔφυγεν ὁ Φώτης ὁ καμαριέρης . . . μοῦ ἐφάνη ὅτι εἶδα μαζί της ἓνα ἀξιωματικόν.

ΑΝΔΡΕΑΣ

" Ἀξιωματικόν ! . . . (συμπλέκων τὰς χεῖρας μετὰ θυμοῦ). Αἱ βέβαια ! ὁ κ. Περικλῆς ! ὁ λοχαγός, ποῦ τῆς ἔκαμνε τόσαις

ταιριμόνιαις ἐχθὲς τὸ βράδνυ καὶ μὲ τὸν ὁποῖον ἐχόρευσε τόσαις φοραῖς ! . . . Ποῖος ἄλλος θὰ ἦτο ; Καὶ συνώδευσε τὴν κυρίαν ἕως τὴν ἐξώπορταν, αἶ ; Τί θὰ πῆ ! Μίαν ἄλλην βραδυὰν ἤμπορεῖ νὰ τὴν συνοδεύσῃ καὶ ὀλίγον παραπάνω (περιέρχεται μετ' ἀδημονίας ἐντὸς τοῦ δωματίου). Μπὰ ! . . . οὔτε στιγμὴ δὲν πρέπει νὰ χάνω ! Μαριγῶ !

ΜΑΡΙΓΩ

" Ὅριστε, κύριε.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Εἶπες ὅτι δὲν ἠξέυρεις πότε θὰ ἐπιστρέψῃ ἡ κυρία σου ;

ΜΑΡΙΓΩ

Μὰ τί νὰ σᾶς εἰπῶ ;

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἰδίαν, περιεχόμενος ἐντὸς τοῦ δωματίου).

Θὰ τῆς γράψω ! . . . Αὐτὸ εἶνε τὸ καλλίτερον . . . νὰ μὴν ἰδῶ οὔτε τὰ μοῦτρά της . . . Νὰ τῆς τὰ γράψω καθαρὰ καὶ ξάστερα, ὅπως τῆς χρειάζεται ! . . . (στρὸς τὴν Μαριγῶ). Μαριγῶ, ἔχει πουθενὰ χαρτί, μελάνι, πέννα ; .. Θέλω νὰ γράψω ἓνα γράμμα γιὰ τὴν κυρίαν σου.

ΜΑΡΙΓΩ

Μάλιστα, κύριε, ἐδῶ ἔχει ἀπὸ ὅλα (δεικνύει τὴν τράπεζαν). Καθίσατε ἐδῶ, ἀν' ἀγαπᾶτε, καὶ γράψετε. Μὲ θέλετε ;

ΑΝΔΡΕΑΣ

" Ὅχι· πήγαινε καὶ γύρισε μετ' ὀλίγον νὰ σοῦ δώσω τὸ γράμμα (κάθηται πρὸ τῆς τραπέζης καὶ λαμβάνει τὴν γραφίδα).

ΜΑΡΙΓΩ

Πολὺ καλά. (ἀπέρχεται ἐκ δεξιῶν).

ΣΚΗΝΗ Ζ'

ΑΝΔΡΕΑΣ (μόνος, γράφων και ἀπαγγέλλον ταυτοχρόνως μίαν πρὸς μίαν τὰς φράσεις τῆς ἐπιστολῆς του).

Κυρία

«Ὁ λοχαγὸς κ. Περικλῆς...» Ὅχι!... (σχίζει τὸ φύλλον και λαμβάνει ἄλλο). «Ὁ Περικλῆς κ. λοχαγός...» Οὐφ!... (σχίζει και αὐτὸ και λαμβάνει ἄλλο). «Χθὲς τὴν ἐσπέραν ὄταν ἔχορσεύσατε μὲ τὸν κ. Περικλῆν...» (ἀγανακτῶν και σχίζων και αὐτὸ τὸ φύλλον). Μὰ ἐπὶ τέλους τί ἔπαθα και δὲν ἤμπορεῖ νὰ μοῦ φύγη ἀπὸ τὸ στόμα τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ κρεμανταῶ ; . . . Τί χρειάζεται ἡ πολυλογία ; . . . δύο λόγια και καλά... ἔτσι, ἓνα εἶδος παραιτήσεως... (γράφει). «Κυρία... Μὴ δυνάμενος ν' ἀνεχθῶ τὴν μέχρις ἀναισχυντίας φιλαρέσκειάν σας ὑποβάλλω τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησίν μου . . . Ἐθπειθέστατος . . . Ὁ μέχρι τοῦδε ἀνόητος. Ἄνδρέας Θεαγένης»

Τώρα ἓνα φάκελον (ἐρευνᾷ και εὕρισκει ἓνα φάκελον, εἰσάγει, ἐντὸς αὐτοῦ τὸ φύλλον τοῦ χάρτου και γράφει τὴν διεύθυνσιν).

«Πρὸς τὴν κυρίαν Εὐαγγελίαν Γλυκάδη. Ἰδίαις χερσί».

ΣΚΗΝΗ Η'

ΣΥΜΕΩΝ (εἰσέρχεται ἐκ τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Ἄνδρέας ἐπιθέτει τὸν ἀπορροφητικὸν χάρτην ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς και τὴν σφραγίζει. Φαίνεται εὐχαριστημένος και θωπεύει τὸν στόμαχον).

Καλὴ ὥρα νᾶχη αὐτὸ τὸ θηλυκὸ ! Τώρα και τρεῖς μῆνες νὰ μείνω χωρὶς ἐργασίαν, δὲν μὲ μέλει. Ἐπεριδρόμιασα ἐκεῖ μέσα γιὰ ὄλον αὐτὸ τὸ διάστημα. Μωρὲ φαγητά !... μωρὲ βασιλόσπιτο ! (βλέπων τὸν Ἄνδρέαν). Μπά ! Θὰ εἶνε ὁ δικηγόρος ὁποῦ μοῦ εἶπε ἡ Μαριγῶ.

ΑΝΔΡΕΑΣ (ἀφοῦ ἐσφράγισε τὴν ἐπιστολὴν ἐγείρεται. Κατ' ἰδίαν).

Ἐνα πράγμα φοβοῦμαι, μήπως ἡ Μαριγῶ, ἡ ὁποία ἔκατάλαβε τί τρέχει, διότι εἶνε ἐνήμερος εἰς τὰ μυστικά μας, τὴν ἀποκρούψῃ.

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἰδίαν).

Μωρὲ, νὰ τὸν παρακαλέσω κι' αὐτὸν νὰ πῆ δύο λόγια ; . . . (προχωρῶν δειλῶς πρὸς τὸν Ἄνδρέαν και ἀφαιρῶν τὸν πῖλον εὐσεβάστως). Κύριε ! . . .

ΑΝΔΡΕΑΣ (στρεφόμενος και παρατηρῶν αὐτὸν περιέργως)

Τί θέλεις ;

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἰδίαν).

Τὴν προσφώνησιν εἰς ἐνέργειαν ! . . . (πρὸς τὸν Ἄνδρέαν μετὰ στομφώδους ἀπαγγελίας). Πολλῶν δεινῶν ἀφορήτων και ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων ἔξαναγκασαῶν με... περιπλεκόμενος και δυσανασχετῶν πρὸς τὸν ἑαυτὸν του κατ' ἰδίαν. Λέγε ντέ ! ποῦ τᾶχασες !... (ἐξακολουθῶν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀπαγγελίας).

ἐξαναγκασαῶν με πρὸς θεραπείαν ἀλλοτρίαν τῆς καλοκα-
γαθίας σας...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τὴ λές ;... Ποῖος εἶσαι ἐσύ :

ΣΥΜΕΩΝ

Εἶμαι . . ὑπηρετής, κύριε . . ἦλθα διὰ ὑπηρετής.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἦ Υπηρετής εἰς αὐτὸ τὸ σπίτι ; . . . Καινούργιος ;

ΣΥΜΕΩΝ

Μάλιστα, κύριε . . . πολὺ καινούργιος . . . καὶ ἤθελα νὰ
σᾶς παρακαλέσω νὰ εἰπῆτε . . .

ΑΝΔΡΕΑΣ

[Ἄλλη ὥρα.. ἄλλη ὥρα.. δὲν ἔχω καιρὸν (παρατηρῶν τὸ
ὥρολόγιόν του, καε' ἰδίαν). Ἐφοῦ τῆς ἔγραψα, τώρα εἶνε
περιττὸν νὰ μένω. Πρέπει νὰ τὸ εὔρη ξάφνα αὐτὸ τὸ πε-
σκέσι (δεικνύει τὴν ἐπιστολήν). Ἄλλὰ πῶς νὰ εἶμαι βέβαιος
ὅτι θὰ τὴν λάβῃ ; . . . Ἄ, μία ἰδέα ! . . . νὰ τὴν δώσω εἰς
αὐτὸν τὸν ὑπηρετήν νὰ τὴν ἐγχειρήσῃ ! . . . Αὐτὸς δὲν γνω-
ρίζει τίποτε ἀπὸ τὰ διατρέχοντα καὶ θὰ ἐκτελέσῃ τὴν πα-
ραγγελίαν μου (πρὸς τὸν Συμεῶν). Ἐλα ἐδῶ, ἐσύ.

ΣΥΜΕΩΝ (πλησιάζων).

Ὅριστε, κύριε;

ΑΝΔΡΕΑΣ (ἐγχειρίζων αὐτῷ τὴν ἐπιστολήν).

Πάρε αὐτὸ τὸ γράμμα καὶ ἄμα ἔλθη ἡ κυρία σου, νὰ
τῆς τὸ δώσης ἀμέσως. Ἄκουσες ; κύτταξε καλὰ νὰ τῆς τὸ

δώσης εἰς τὰ χέρια της . . . καὶ νὰ μὴν εἰπῆς τίποτε εἰς
τὴν Μαριγῶ, γιατί ἀλλοίμονον σ' ἐσέ ! . . . Πάρε καὶ
αὐτὸ τὸ τάλληρον (ἐξάγει ἐκ τοῦ βαλαντίου του ἐν χαρτονό-
μισμα καὶ τοῦ τὸ ἐγχειρίζει).

ΣΥΜΕΩΝ

Μά, κύριε . . . ξεύρετε . . .

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κάμε ὅπως σοῦ παρήγγειλα . . . καὶ πρὸ πάντων οὔτε
λέξιν εἰς τὴν ὑπηρετρίαν . . . σούτ ! ἔρχεται.

ΣΥΜΕΩΝ

Μά . . . αὐτὸ τὸ τάλληρον γιατί εἶνε ; . . . γιὰ γραμμα-
τόσημον ; . . .

ΑΝΔΡΕΑΝ

Αὐτὸ εἶνε γιὰ τὸν κόπον σου.

ΣΚΗΝΗ Θ'.

ΜΑΡΙΓΩ ΚΑΙ ΟΙ ΡΗΘΕΝΤΕΣ

ΜΑΡΙΓΩ (εἰσερχομένη).

Κύριε Ἄνδρέα, ἐγράψατε τὸ γράμμα ; ποῦ εἶνε ;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τὸ ἔγραψα ἀλλὰ . . . θέλω κάτι νὰ προσδέσω ἀκόμη,
καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχω καιρὸν, θὰ τὸ τελειώσω εἰς τὸ σπίτι
καὶ θὰ τὸ στεῖλω ταχυδρομικῶς.

ΜΑΡΙΓΩ

"Όπως αγαπάτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ (προχωρών προς την θύραν και κρυφίως προς τὸν Συμεών, ἐνῶ διέρχεται ἐγγύθεν αὐτοῦ).

Κύτταξε καλά ! ὅπως σοῦ εἶπα, εἰς τὰ χέρια της . . . και οὔτε λέξιν εἰς τὴν ὑπηρετρίαν ! (ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΜΑΡΙΓΩ ΚΑΙ ΣΥΜΕΩΝ

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἰδίαν)

Αὐτὸ πάλιν εἶνε ἀπὸ τ' ἄγραφα ! . . . δηλαδή ὄχι ἀπὸ τὰ ἄγραφα, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ γραμμένα . . . και μάλιστα ἀπὸ τὰ γραμμένα μὲ ἀνορθογραφίας . . . ὀρίστε ! (κνιτάζων κρυφίως τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ φακέλου). Εἰς τὸ Εὐανθίαν ἐπάνω ἔχει δασεῖαν ! φαίνεται ὅτι και οἱ δικηγόροι ὅπως και οἱ δῆμορχοι τρέφουν ἄσπονδον ἔχθραν πρὸς τὴν γραμματικὴν.

ΜΑΡΙΓΩ (πλησιάζουσα πρὸν τὴν τράπεζαν).

Πῶ ! πῶ ! . . . ἄνω κάτω τὰ ἔκαμε ἐδῶ πέρα ! . . .

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἰδίαν).

Μὰ δὲν εὗρθε ὁ εὐλογημένος ἄλλον γραμματοκομιστὴν ; Πάει νὰ δώσω γράμματα ἐγὼ εἰς τὴν κυρίαν, ὅπου δὲν εἶδα ἀκόμη οὔτε τὰ μοῦτρα της ;

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἰδίαν, τακτοποιοῦσα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης χαρτία).

Θὰ τὸ τελειώσῃ, λέγει, σπῖτι του τὸ γράμμα ! . . . Τί διάβολο ! τόση ὥρα δὲν εἶχε καιρὸν νὰ τὸ γράψῃ ἐδῶ ; . . .

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἰδίαν σκεπτόμενος και παρατηρῶν τὴν ἐπιστολήν).

Και μήπως ξεύρω και τὶ γράμμα εἶνε ; ἂν εἶνε εὐχάριστον ἢ δυσάρεστον ; . . . Εὐμορφον πράγμα γιὰ τὸ καλῶς ἐκόπιασες νὰ τῆς δώσω καμμίαν εἶδησι ψυχρὴ και ἀνάποδη, νὰ μὲ πάρῃ γιὰ γρουσουζην και νὰ μὲ διώξῃ μὲ τὸ τσόκαρο ! . . . (πρὸς τὴν Μαριγώ). Μωρέ, δὲν μοῦ λέγεις στὸ Θεό σου, Μαριγώ, τὶ πράγμα εἶνε αὐτὸς ὁ κύριος ὅπου ἦτον ἐδῶ ;

ΜΑΡΙΓΩ

Μὰ δὲν σοῦ εἶπα ; . . . εἶνε ὁ δικηγόρος τῆς κυρίας.

ΣΥΜΕΩΝ

Ναί, ἀλλὰ ἤθελα νὰ μάθω ἂν ἔχη πολλὰς σχέσεις μὲ τὴν κυρίαν.

ΜΑΡΙΓΩ

Βεβαίως ἔχει σχέσεις.

ΣΥΜΕΩΝ

Δικηγορικός ;

ΜΑΡΙΓΩ (μειδιῶσα).

Αἶ . . . και κάτι περισσότερον ;

ΣΥΜΕΩΝ

Δηλαδή τὶ περισσότερον ;

ΜΑΡΙΓΩ

Νά . . . πῶς νὰ σοῦ πῶ ; . . . ὁ κύριος δικηγόρος ἤμπορεῖ και νὰ γείῃ σύζυγος τῆς κυρίας Εὐανθίας . . . ἐὰν δὲν μεσολαβήσῃ τίποτε ἄλλο.

ΣΥΜΕΩΝ

Ἄ ἔτσι ; . . . ἐὰν δὲν μεσολαβήσῃ . . . (κατ' ἰδίαν). Μὰ μοῦ φαίνεται πῶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἀρχίζω νὰ μεσολαβῶ ἐγώ ! Τί εἶδους γράμμα εἶνε αὐτὸ ὁ τοῦ τῆς γράφει ; (συνοφρυσμένος βαθμηδόν). Ἔτσι λοιπὸν ὁ κύριος δικηγόρος, τὸ υποκείμενον, ἐδιάλεξε ἐμὲ ὡς συγδετικὸν διὰ τὸ κατηγορούμενον (κλείει τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν καὶ δεικνύει διὰ τῆς χειρὸς τὰ δωμάτια τῆς Ἐθανθίας). Γι' αὐτὸ μοῦ ἔδωσε καὶ τὰ μαρτυριάτικα ! (ἐξάγει κρυφίως καὶ κυττάζει τὸ τάλληρον).

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἰδίαν).

Τί μουρμουρίζει αὐτός ;

ΣΥΜΕΩΝ (κατ' ἰδίαν).

Ὅρίστε μας ! νὰ καταντήσω ἐγὼ ὕπερα ἀπὸ δεκατεσσάρων ἔτων, ἑννέα μηνῶν καὶ εἰκοσιτριῶν ἡμερῶν ὑπηρεσίαν, ἐγὼ ὁ ὁποῖος ἐδίδασκα καὶ τὴν κατήχησιν, νὰ μὲ ἐκλάβουν διὰ . . . διὰ . . . (σφραγίζει τὸ στόμα του). Ἄπὸ τὸ Θεὸ νὰ τῶβρης, μωρὸ δῆμαρχε ! (τραβᾷ τὰ μαλλιά του).

ΜΑΡΙΓΩ

Τί ἔπαθες, καλέ ;

ΣΥΜΕΩΝ

Ἄ ! τίποτε, μία ἄσχημη ἰδέα ἐκαρφώθηκε εἰς τὸ κεφάλι μου καὶ προσπαθῶ νὰ τὴν ξεροζιῶσω. Τέλος πάντων αὐτὴ ἢ κυρία σου θὰ ἔλθῃ ;

ΜΑΡΙΓΩ (ἀκροαμένη).

Ἄκουψ βήματα εἰς τὴν σκάλα . . . (βλέπουσα πρὸς τὴν εἰς τὸ βάθος θύραν) νά ! . . . αὐτὴ εἶνε !

ΣΥΜΕΩΝ

Δόξα σοι ὁ Θεός !

ΣΚΗΝΗ ΙΑ'

ΕΥΑΝΘΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΡΗΘΕΝΤΕΣ

ΕΥΑΝΘΙΑ (εἰσερχομένη ἀνήσυχος, δύσθυμος καὶ ἐξόγουσα μετὰ νευρικῆς ταραχῆς τὰ χειρόκτιά της, ἅτινα ἀποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης).

Μαριγώ ! . . .

ΜΑΡΙΓΩ

Ὅρίστε, κυρία !

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἦλθε κανεὶς νὰ μὲ ζητήσῃ ;

ΜΑΡΙΓΩ

Ἦλθε τοῦ λόγου του (δεικνύουσα τὸν Συμεῶν) διὰ ὑπηρετίας . . .

ΕΥΑΝΘΙΑ (μετ' ἀδιαφορίας ῥίπτουσα ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ Συμεῶν)

Ἄ, διὰ ὑπηρετίας ! . . . καλὰ . . .

ΣΥΜΕΩΝ

Κυρία ! . . . (ὑποκλίνεται εὐσεβάστως καὶ ἀρχίζει μὲ τὸν συνήθη τόνον). Πολλῶν δεινῶν ἀφορητῶν καὶ ἀπροσδοκῆτων περιστάσεων ἐξαναγκασαῶν με . . .

ΕΥΑΝΘΙΑ

Καλὰ . . . καλὰ ! . . . δὲν ἔχω καιρὸν τώρα. Πήγαινε μέσα . . . Μαριγώ ! . . . δεῖξέ του νὰ ὑπάγῃ μέσα . . .

ΣΥΜΕΩΝ (ἀπομακρυνόμενος κατ' ἰδίαν).

Πολὺ φουριόζα εἶνε καὶ τούτη! . . . "Αχ! μωρέ, γιατί νὰ σηκώση ὁ Θεὸς ἐκεῖνη τὴ μακαρίτισσα τὴ γυναῖκα τοῦ Μήτρου Κόλια, διὰ νὰ εὑρεθῶ εἰς αὐτὰ τὰ βάσανα!

ΜΑΡΙΓΩ (συνουδεύουσα τὸν Συμεῶν μέχρι τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ θύρας).

Πήγαινε ἐκεῖ μέσα καὶ περιμένε.

ΣΥΜΕΩΝ (κρυφίως πρὸς τὴν Μαριγώ).

Πές της κ' ἔσυ δύο λόγια, νὰ χαρῆς τὰ μάτια σου.

ΜΑΡΙΓΩ (πρὸς τὸν Συμεῶν).

"Ἐννοια σου! (ἐπιστρέφει πλησίον τῆς κυρίας Εὐανθίας).

ΣΚΗΝΗ IB'

ΕΥΑΝΘΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΙΓΩ

ΕΥΑΝΘΙΑ

Τί ἄνθρωπος εἶνε αὐτός;

ΜΑΡΙΓΩ

Καλὸς ἄνθρωπος φαίνεται ὁ κακομοίρης, μὰ παράξενος κομματάκι. . . ἦτον δάσκαλος σ' ἓνα χωριό.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Δὲν ἦλθε κανένας ἄλλος;

ΜΑΡΙΓΩ

Βέβαια, ἦλθε καὶ ὁ κύριος Ἄνδρέας.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Μπά! . . . καὶ δὲν μοῦ τὸ λὲς τόση ὥρα, ξεμουλισμένη;

ΜΑΡΙΓΩ

Μά. . . ἀφοῦ σᾶς ὠμιλοῦσε αὐτός!

ΕΥΑΝΘΙΑ (μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος).

Καὶ δὲν μοῦ λὲς, πῶς ἦτον ὁ κύριος Ἄνδρέας; τί σοῦ εἶπε;

ΜΑΡΙΓΩ

"Ἐφαινότουν πολὺ θυμωμένος. . . Μὲ ἐρώτησε γιὰ τὴν εὐγενεῖα σας πῶς εἴσθε ἀπὸ τὰ χθές· ἔπειτα ἐκάθισε καὶ σᾶς ἔγραψε.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Καὶ τὸ γράμμα; . . . ποῦ εἶνε τὸ γράμμα; δώσέ μου το.

ΜΑΡΙΓΩ

Δὲν μοῦ τὸ ἔδωσε. . . μοῦ εἶπε ὅτι εἶχε κάτι νὰ προσθέση καὶ θὰ σᾶς τὸ στείλῃ ταχυδρομικῶς.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πολὺ καλὰ. . . ἴσως τὸ στείλῃ μάλιστα ἐπὶ συστάσει γιὰ νὰ εἶνε σίγουρος ὁ φίλος ὅτι θὰ τὸ λάβω (περιέχεται ἐν ταραχῇ ἐπὶ τῆς σκηνῆς). Μαριγώ! ἄρχισες νὰ ξεκοκνίξης τὰ φορέματα καθὼς σοῦ παρήγγειλα;

ΜΑΡΙΓΩ

"Αρχισα, κυρία, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἦλθε αὐτός. . .

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πήγαινε ἀμέσως. . . καὶ νὰ εἶνε ἔτοιμα αὐριον τὸ πρωτὶ (ἢ Μαριγὼ μορφάζει κρυφίως καὶ ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ ΙΓ'

ΕΥΑΝΘ Α μόνη

Είχε μουτρα να έλθη κηόλας ο κύριος Άνδρέας!... Έχει και την ανάδειαν να μου γράφη!... Και τί να μου γράφη τάχα;... Αΰ, και τί άλλο βέβαια, παρὰ παράπονα... βρυσιαίς... Μὰ θὰ τοῦ γράψω και ἐγώ!... Ναί!... και τώρα μάλιστα, να λάβη προτιήτερα αὐτὸς τὸ δικό μου γράμμα!... Στάσου να σὲ διορθώσω ἐγώ, κύρ Άνδρέα!... *(κἀθηται πρὸ τῆς τραπέζης και ἀρχίζει να γράφη, ἀπαγγέλλουσα τὰς φράσεις).*

«Κύριε»

Έμαθα ὅτι ἤλθετε εἰς τὴν κατοικίαν μου και ἐθαύμασα διὰ τὸ θάρρος σας. Ἡ μόνη ἀπάντησις, τὴν ὁποίαν εἶχα να σᾶς δώσω προφορικῶς και τὴν ὁποίαν σᾶς δίδω τώρα ἐγγράφως, εἶνε ὅτι ἡ πρᾶξις σας ἦτο πρόστυχος και βάνανυσος. Χαίρετε διὰ παντός.

Εὐανθία Γλυκάδη»

(Εἰσάγει τὴν ἐπιστολὴν ἐντὸς φακέλου και γράφει τὴν ἐπιγραφήν):
Πρὸς τὸν κύριον Άνδρέαν Θεαγένην, δικηγόρον, ὁδὸς Σολωμοῦ, ἀριθ. 204, Ἐπίγειον». Πρέπει να τοῦ τὸ στείλω ἀμέσως *(κρούει τὸν κωδωνίσκον)*. Μαριγώ!... Κρίμα ὁποῦ ἔστειλα τὸν ἀμαξᾶν μου εἰς τῆς κυρίας Παρδαλοῦ...

ΣΚΗΝΗ ΙΔ'

ΜΑΡΙΓΩ ΚΑΙ Η ΡΗΘΕΙΣΑ

ΜΑΡΙΓΩ *(εἰσερχομένη)*.

Μὲ ἔφωνάξατε, κυρία;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ναί. μέσα εἶναι ὁ Νικόλας ὁ μάγειρας;

ΜΑΡΙΓΩ

Ὅχι, κυρία. ἐπῆγεν εἰς τὴν ἀγοράν.

ΕΥΑΝΘΙΑ *(κατ' ἰδίαν)*.

Μὲ ποῖον να τὸ στείλω... Ἄ! *(πρὸς τὴν Μαριγώ)*.
Στείλέ μου αὐτὸν ποῦ ἦλθε γιὰ ὑπηρέτης.

ΜΑΡΙΓΩ

Ἄμέσως!

ΣΚΗΝΗ ΙΕ'

ΕΥΑΝΘΙΑ μόνη

(Ἐγειρομένη και κρατοῦσα τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὴν χεῖρα).

Τι θὰ πῆ ἄμα θὰ λάβη αὐτό!... Τὸν ξεύρω... θὰ γείνη ἔξω φρενῶν... Μὰ ἴσα ἴσα αὐτὸ θέλω κ' ἐγώ, να τὸν ταιγαρίσω τὸν κύριον ἀγαπητικὸν τῆς κυρίας Μαυρίκου!

ΣΚΗΝΗ ΙΣ'

ΣΥΜΕΩΝ *(εἰσερχόμενος ἐκ δεξιῶν χωρὶς τὸ σάλι)*.

Ὅριστε, κυρία!... *(παρρητῶν τὴν εἰς χεῖρας τὴν Εὐανθίας ἐπιστολὴν, κατ' ἰδίαν)*. Ἄλλο γράμμα βλέπω!... Μωρ' ἐδῶ μέσα εἶναι ταχυδρομικὸν γραφεῖον.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἐλα ἐδῶ .. εἶσαι πολὺν καιρὸν εἰς τὰς Ἀθήνας;

ΣΥΜΕΩΝ

Είμαι τρεις μήνες.

ΕΥΑΝΘΙΑ

"Όστε ξεύρεις τούς δρόμους ; . . .

ΣΥΜΕΩΝ

Πῶς ! . . . ξεύρω τὸ Μοναστηράκι . . . τὸ Τζαμί . . . τὰ Γύφτικα . . . τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πάρε αὐτὸ τὸ γράμμα νὰ τὸ δώσης ἀμέσως εἰς τὸν δικηγόρον κύριον Ἀνδρέαν Θεαγένην.

ΣΥΜΕΩΝ

Αὐτὸν ὅπου ἦτον ἐδῶ πρὸ ὀλίγου ; *(λαμβάνει τὴν ἐπιστολὴν συνοφρουόμενος)*.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Τὸν γνωρίζεις ;

ΣΥΜΕΩΝ

Ναί . . . δηλαδή . . .

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἔχει ἐπάνω τὴν διεύθυνσίν του . . . εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ λάβῃ ἀμέσως . . . Στάσου ! . . . νά ! . . . *(ἐξάγει ἐκ τοῦ βαλαντίου τῆς καὶ δίδει αὐτῷ ἐν χαρτονόμισμα)*. Πάρε κ' ἕνα τάλλαρο νὰ πιάσης ἀμάξι, γιὰ νὰ υπάγῃς ταχύτερα.

ΣΥΜΕΩΝ

Μά, κυρία . . . *(διατάζων)*.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πήγαινε ! . . . μὴν ἀργοπορῆς οὔτε στιγμήν. Ἀκόμη εἶσ' ἐδῶ ;

ΣΥΜΕΩΝ

Μὰ ἤθελα νὰ σᾶς εἰπῶ . . .

ΕΥΑΝΘΙΑ

Μοῦ λὲς ἀργότερα . . . Πήγαινε τώρα ἀμέσως ἐκεῖ ὅπου σοῦ εἶπα . . . Ὅδὸς Σολωμοῦ ἀριθ. 294. *(Ἡ Εὐανθία ἐξέρχεται διὰ τῆς ἐξ ἀριστερῶν θύρας ὁ Συμεὼν προχωρεῖ διατάζων πρὸς τὴν θύραν τοῦ βάθους καὶ παραμένει ἐκεῖ)*.

ΣΚΗΝΗ ΙΖ'

ΣΥΜΕΩΝ *μόνος*Ἐτλείωσε ! . . . ἐπῆρα πλέων τὸ δίπλωμα τοῦ παραγωγελιοδόχου ! . . . « Πάρε αὐτὸ τὸ γράμμα, ὁ ἕνας ἀπ' ἐδῶ, νὰ τὸ δώσης εἰς τὴν κυρίαν ! » . . . « Πάρε αὐτὸ τὸ γράμμα, ἢ ἄλλη ἀπ' ἐκεῖ νὰ τὸ δώσης εἰς τὸν κύριον ! » . . . Καὶ δὸς του μπαξίσια ! . . . Μὰ δὲν μοῦ λέγετε, στὸ Θεό σας, γιὰ ποῖον μ' ἐπῆρατε ; *(κυττάζων τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἐπιστολῆς)*. Κ' ἔχει καὶ μίαν ἀνορθογραφία καὶ αὐτὴ, κακοχρονονάχη ! Τὸ ὀδὸς τὸ ἔχει μὲ ψιλή . . . τὰ πνεύματα εἶνε ἀνακατωμένα σ' αὐτὸ τὸ σπῆτι . . . συμμαθηταὶ τοῦ δημάρχου θὰ ἦσαν καὶ οἱ δύο τους ! . . . *(Μὲ παράπαινον καὶ ἀγαπάνκτησιν)*. Ἴδου ὅπου ὕστερα ἀπὸ δεκαεσσατέρων ἐτῶν, ἐννέα μηνῶν καὶ εικοσιτριῶν ἡμερῶν ὑπηρεσίαν, εὔρηκα σήμερον προαγωγὴν ! . . . "Ω, ποῦ ν' ἀνοίξῃ ἡ γῆ καὶ νὰ καταπῆ τὸν διδάσκαλον τῆς ὀρθογραφίας τοῦ δημάρχου Παρακαμπυλιῶν ! *(κρύπτει τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸ θυλάκιόν του)*.

ΣΚΗΝΗ ΙΗ'

ΜΑΡΙΓΩ ΚΑΙ Ο ΡΗΘΕΙΣ

ΜΑΡΙΓΩ *(εἰσερχομένη κατ' ἰδίαν)*.

"Όλο φοῦρα εἶνε ἡ κυρία μου καὶ πολὺ λυπημένη

(βλέπουσα αἴφνης τὸν Συμεῶν).! Μπᾶ!... ἔδῶ εἶσαι σύ;
οἶ τί σὲ ἤθελες ἡ κυρία;

ΣΥΜΕΩΝ

Μὲ ἤθελες γιὰ κάτι πράγματα, ὅπου ἐγὼ δὲν τὰ γου-
στάρω διόλου.

ΜΑΡΙΓΩ

Τί!... τί!... τ' εἶν' αὐτὰ ὁποῦ λές;

ΣΥΜΕΩΝ

Δὲν μοῦ λές, στὸ Θεό σου, δαιμονισμένοι εἶν' αὐτοὶ οἱ
ἄνθρωποι ὁποῦ εἶν' ἔδῶ μέσα; Γιὰ γραμματοκομιστῆς
ἦρθα ἔδῶ πέρα ἐγὼ;

ΜΑΡΙΓΩ (μετ' ἀπορίας).

Δὲν σὲ καταλαβαίνω τί λές.

ΣΥΜΕΩΝ

Τώρα σὲ κάνω καὶ καταλαβαίνεις, (προχωρεῖ μὲ ἐμφαντι-
κὸν ἦθος καὶ τὴν ἀρπάξει ἐκ τῆς χειρὸς). Ἄκουε ἔδῶ! . .
Παρ' αὐτὸ τὸ γράμμα νὰ τὸ δώσης στὴν κυρίαν σου...
(ἐξάγει καὶ ἐγχειρίζεται αὐτῇ τὴν μίαν ἐπιστολήν)... εἶνε ἐκ
μέρους τοῦ δικηγόρου, τοῦ κυρίου Ἄνδρέα. Πάρε καὶ
αὐτὸ τὸ τᾶλληρο γιὰ τὸν κόπον σου... (δίδει αὐτῇ καὶ ἓν
τάλληρον). Καὶ προσοχὴ νὰ μὴ τὸ μάθῃ ἡ Μαριγῶ διόλου...

ΜΑΡΙΓΩ (ἐκπλησομένη).

Μπᾶ!... ἐσὲ λοιπὸν σοῦ ἔδωκε τὸ γράμμα ὁ κύριος
Ἄνδρέας!... καὶ κρυφὰ ἀπὸ ἐμέ!... μωρὰ τὸ μου-
σαφίρη!

ΣΥΜΕΩΝ (ἐξάγει καὶ ἐγχειρίζεται πρὸς αὐτὴν καὶ τὴν ἑτέραν ἐπι-
στολήν).

Πάρε τώρα καὶ αὐτὸ τὸ ἄλλο γράμμα τῆς κυρίας...
καὶ νὰ τὸ δώσης εἰς τὸν κύριον Ἄνδρέαν, (ἐγχειρίζεται αὐτῇ
καὶ τὸ ἕτερον τᾶλληρον). Νὰ κ' αὐτὸ τὸ τᾶλληρον γιὰ νὰ
πάρῃς ἀμάξι, τραμβάι, νεκροφόρα, ὅ,τι θέλεις...

ΜΑΡΙΓΩ

Ἔστε λοιπὸν τοῦ ἔγραψα καὶ ἡ κυρία μου!...

ΣΥΜΕΩΝ

Καὶ τώρα ὁ ταχυδρομικὸς σάκκος ἄδειασε... ἡ διανομὴ
ἐτελείωσε!.. Σηχωρεῖτέ με καὶ ὁ Θεὸς συχωρεῖ σας
(κινεῖται ὅπως ἐξέλιθη).

ΜΑΡΙΓΩ (ἀναγκαιτίζουσα αὐτόν).

Στάσου δά!... γιατί φεύγεις;

ΣΥΜΕΩΝ

Μωρ' ἄφησέ με, χριστιανὴ μου!... ἄφησέ με νὰ πάω
εἰς τὴν κακομοιριά μου!... Ἐστοχασθήκατε πῶς, γιατί
ἔνας ἄνθρωπος εὐρέθηκε μιὰ φορὰ σὲ δυστυχία, ἐξ αἰτίας
μᾶς ἀνορθογραφίας, εἶνε ἱκανὸς νὰ χωθῇ μέσα σὲ τέτοια
ἀνώμαλα ῥήματα; . . (προχωρεῖ καὶ πάλιν ὅπως ἐξέλιθη,
ἀπαλλασσόμενος τῶν χειρῶν τῆς).

ΜΑΡΙΓΩ

Στάσου καὶ μένε!... μὴν εἶσαι τόσο γρουσουζὴς καὶ
δὲν τῶκαμε κανεὶς μὲ τέτοιον σκοπὸ!...

ΣΥΜΕΩΝ

Ἐσφόρτωνέ με, ἀδελφέ!... Ἐσφορισμένοι νᾶσθε ὅλοι μὲ
τὸν ἀπήγανο!... Καλλίτερα νὰ μὲ τρῶνε ἢ κατασπίδες

ἐκεῖ κάτω στο χάνι, παρὰ νὰ μείνω καὶ νὰ σᾶς κάνω τὸν διαγγελέα!... (ἐξέρχεται μετὰ θυμοῦ διὰ τῆς εἰς τὸ βάθος θύρας).

ΣΚΗΝΗ ΙΘ'

ΜΑΡΙΓΩ μόνη

(Κράζουσα ἀπὸ τῆς θύρας). Κύρ Συμεών!... κύρ Συμεών!... Πάει... ἔφυγε!... τί θεοπάλαβος!... Μὰ νὰ σοῦ πῶ, εἶχε καὶ δίκιο ὁ φουκαρᾶς νὰ βρεθῆ μέσα σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ ταβατοῦρι!... (κνιτίζουσα τὰς εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐπιστολάς). Καὶ τώρα τί νὰ κάμω αὐτά; Πρῶτα ἀπ' ὅλα θς τὰ ξεχωρίσω... φωτιά τὸ ἓνα, φωτιά τὸ ἄλλο, ἀν σμιξουν, μποροῦν ν' ἀνάψουν καὶ νὰ κορώσουν (τοποθετεῖ χωριστὰ ἕναστον εἰς τὰ δύο θυλάκια τῆς ποδιάς τῆς). Νὰ τὰ δώσω;... (συλλογίζεται). Θὰ σκεφθῶ! ἄφησε νὰ ἰδῶ πῶς θὰ πᾶνε τὰ πράγματα... Νὰ μὴ ξεχνᾶμε δὲ πῶς ἡ κυρά μου μοῦ ὑπεσχέθηκε νὰ μοῦ χαρίσῃ ἓνα μικρὸ ποσὸν διὰ τὴν προδικά μου τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου τῆς μετ' τὸν κύριον Ἄνδρεάν!... Τόσον καὶ τόσον δὲν ἔχω καμμίαν εὐθύνην, ἀφοῦ δὲν μοῦ τὰ ἔδωσαν ἐμέ...)

ΣΚΗΝΗ Κ'.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΙ Η ΡΗΘΕΙΣΑ

ΑΝΔΡΕΑΣ (εἰσερχόμενος μετ' ἀνησυχίας καὶ συστολῆς).

Μαριγώ!...

ΜΑΡΙΓΩ

Μπά!... ὁ κύριος Ἄνδρέας! (κατ' ἰδίαν). ἄρχισε νὰ τριγυρίζῃ ὁ φίλος!...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἦλθεν ἡ κυρία σου;

ΜΑΡΙΓΩ

Μάλιστα, εἶνε εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς.

ΑΝΔΡΕΑΣ (μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος).

Καὶ δὲν μοῦ λέγεις, πῶς εἶνε, αἱ;... σοῦ ἐφάνη λυπημένη;... δυσαρεστημένη;

ΜΑΡΙΓΩ

Λυπημένη λέει!... σοῦ κάνει πονόκαρδο!... Μοῦ ἐφάνηκε μάλιστα ἔδῶ καὶ λίγη ὥρα πῶς τὴν εἶδα νὰ κλαίῃ εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἔτσι αἱ;... νὰ κλαίῃ;... (ποιεῖ μορφασμὸν δυσαρρεσκειᾶς, ξηροβήχει καὶ περιφέρεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς). Μαριγώ!... πῆγαινε νὰ τῆς εἰπῆς παρακαλῶ ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ τὴν ἰδῶ μιὰ στιγμὴ... δύο λόγια, πές τῆς, ἔχω νὰ τῆς εἰπῶ μόνάχα...

ΜΑΡΙΓΩ

Ἀμέσως (κατ' ἰδίαν ἐνῶ ἀπέχεται). Αὐτὸς τὰ ἔρριξε τ' ἄρματα. Νὰ ἰδοῦμε καὶ ἡ ἄλλη τώρα (ἐξέρχεται ἐξ ἀριστερῶν).

ΣΚΗΝΗ ΚΑ'.

ΑΝΔΡΕΑΣ μόνος

Ἐκλαίει λοιπόν, αἱ... θὰ ἔλαβε τὸ γράμμα μου χωρὶς ἄλλο!... Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἦτο κομματάκι τραχὺ... πολὺ τραχὺ!... Νὰ τὴν εἰπῶ ἀναίσχυντον!... τί διάβολο, πολὺ ἦτον!... Ἀλλὰ πάλιν... ποῖος τῆς εἶπε νὰ κάμῃ ἐκεῖνα ὁποῦ ἔκαμε;... Μπά!... τῆς ἤξιζε... Ναί!... τῆς ἤξιζε...

ΣΚΗΝΗ ΚΒ'

ΕΥΑΝΘΙΑ ΚΑΙ Ο ΡΗΘΕΙΣ

ΕΥΑΝΘΙΑ (είσερχομένη κατ' ιδίαν).

Θά ἔλαβε τὸ γράμμα μου καὶ θά τὸ ἔκαψε . . . ἦτο ἀληθῶς πολὺ ὑβριστικόν, μὰ ποιὸς τοῦ πταίει ! . . . (πρὸς τὸν Ἀνδρέαν). Κύριε : . . .

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κυρία . . .

ΕΥΑΝΘΙΑ

Τί μὲ θέλετε ὁποῦ μ' ἐζητήσατε ;

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τί σᾶς θέλω ; . . . τίποτε.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Τότε ἦτο πολὺ περιττὸν νὰ ἔλθατε.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὅχι, κυρία, δὲν ἦτο διόλου περιττὸν ! . . . Ἦλθα νὰ μάθω εἰδήσεις περὶ τοῦ κυρίου Περικλῆ . . . τοῦ φίλου σας κυρίου Περικλῆ (τονίζων εἰρωνικῶς τὰς λέξεις).

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ὦχ, ἀδελφέ ! . . . ξεφορτώσου με, σὲ παρακαλῶ ! . . . Τί μὲ σκοτίζεις ἀπὸ τὰ χθὲς μὲ τὸν Περικλῆ καὶ μὲ τὸν Φασουλῆ ; . . . Ἐπὶ τέλους μάθε, κύριε, ὅτι ὁ Περικλῆς εἶνε ὁ ἀρραβωνιαστικὸς τῆς Χαρικλείας, τῆς πρώτης μου ἐξαδέλφης.

ΑΝΔΡΕΑΣ (μετ' ἐκπλήξεως).

Μπα ! ἀλήθεια ; . . . Σοῦ δοκίζομαι, Εὐανθία, ὅτι δὲν τὸ ἤξερα αὐτὸ τὸ πρῶγμα . . . Ἄν τὸ ἐγνώριζα, βεβαίως δὲν θά σοῦ ἀπέτεινα τὴν ἀπερητὴ ἐκείνην λέξιν.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Δὲν ἤξεύρω ποίαν λέξιν ἐννοεῖτε . . . ἀλλὰ βεβαίως ἡ χθεσινή διαγωγή σας, κύριε, ἦτο πολὺ ἀπερητής.

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ιδίαν).

Δὲν θά ἔλαβε λοιπὸν τὸ γράμμα μου ! . . . (πρὸς τὴν Εὐανθίαν). Τὸ ὁμολογῶ, ἀλλὰ πρέπει καὶ σύ, Εὐανθία, νὰ ὁμολογήσης ὅτι ἦτο πάρα πολὺ τολμηρὸν νὰ σὲ συνοδεύση αὐτὸς ὁ κύριος μέχρι τῆς κατοικίας σου . . .

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ποῖος νὰ μὲ συνοδεύση :

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὁ Περικλῆς.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἐχετε πολὺ ἐσφαλμέναν πληροφορίας.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Πῶς ! ἀρνεῖσαι ὅτι σὲ συνάδευεν ἐντὸς τῆς ἀμάξης σου ἓνας ἀξιωματικὸς ;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Δὲν τὸ ἔβουμαι διόλου· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀξιωματικὸς ἦτο ὁ θεῖός μου, ὁ ταγματάρχης.

ΑΝΔΡΕΑΣ (μετ' εὐφροσύνης ἐκπλήξεως).

Μπά ! . . .

ΕΥΑΝΘΙΑ

Μάλιστα, ὁ ταγματάρχης κύριος Στέφος, ὁ ὁποῖος ἦλθε προχθὲς ἀπὸ τὴν "Αἰταν.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Αἴ ! . . . μὰ τότε λοιπὸν εἶμαι ἀξιοκατάκριτος . . . εἶμαι ἀνόητος ! . . . (κατ' ἰδίαν). "ὦ ! θὰ ἔδωκα κάτι τι νὰ ἤμποροῦσα νὰ πάρω ὀπίσω τὸ γράμμα μου . . . Ὅποσδήποτε ὅμως, Εὐανθία, καὶ ἂν παρεφέρθην, σὺ δὲν ἔπρεπε ποσῶς ν' ἀμφιβάλλης περὶ τῆς ἀγάπης μου.

ΕΥΑΝΘΙΑ (μετὰ πείσματος).

"ὦ ! τὴν ἀγάπην σας, παρακαλῶ νὰ τὴν κρατήσετε . . . καὶ νὰ τὴν ἀφιερώσετε ὀλόκληρον εἰς τὴν κυρίαν Μαυρικίου . . .

ΑΝΔΡΕΑΣ (μετ' ἐκπλήξεως).

Εἰς ποίαν ; εἰς τὴν κυρίαν Μαυρικίου ;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Μάλιστα, εἰς αὐτήν, ἣ ὁποία σὰς περιμένει ἀνυπομόως εἰς τὰς συνεντεύξεις σας !

ΑΝΔΡΕΑΣ (γελῶν).

Μήπως μοῦ ἔπεσε ἐδῶ νὸ γράμμα της, ὁποῦ ἐζητοῦσα ἀπὸ τὰ χθὲς ;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἐδῶ μάλιστα καὶ ἀπ' αὐτὸ ἔμαθα τὰ ἐρωτικά σας κατορθώματα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τὰ ἐρωτικά μου κατορθώματα ! . . . (γελῶν). Χά ! . . . χά ! . . . χά ! . . . Μὰ αὐτὴ ἡ κυρία Μαυρικίου εἶνε μία γρηὰ ἐβδομῆντα πέντε χρονῶν, ἣ ὁποία ἔχει μίαν δίκην, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ὑπερασπίζομαι δωρεάν ! . . .

ΕΥΑΥΘΙΑ

Πῶς ! . . . Ἀλήθεια ; . . .

ΑΝΔΡΕΑΣ

Κάθεται εἰς τὴν Πλάκα ὁδὸς Ἀδριανοῦ . . . ἤμπορεῖς νὰ πληροφορηθῆς ὅποτε θέλεις . . .

ΕΥΑΝΘΙΑ (συγκεκριμένη).

Αἴ μὰ τότε λοιπὸν . . . ὁμολογῶ ὅτι ἔσφαλα . . . καὶ ἂν καμμία φράσις πολὺ βαρεῖα καὶ προσβλητικὴ μοῦ διέφυγεν ἐπάνω εἰς τὴν ἐξαψίν μου . . . σοῦ ζητῶ συγγνώμην.

ΑΝΔΡΕΑΣ

"Ὀχι, Εὐανθία, ὄχι καμμία φράσις προσβλητικὴ δὲν ἐξηλθεν ἀπὸ τὰ χεῖλη σου . . . Μ' ἔκαμες ὅμως νὰ ὑποφέρω, αὐτὸ ναί· ἀλλὰ τὸ σφάλμα ἦτο ἰδικόν μου.

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ἰδίαν).

Τότε λοιπὸν δὲν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν μου ! . . . "ὦ ! νὰ ἦτο τρόπος νὰ τὴν ἔπερνα ὀπίσω !

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ἐπέφερα πολὺ . . . ἔφθασα μέχρι τῆς ἰδέας τῆς αὐτοκτονίας . . . καὶ ἰδοὺ διὰ νὰ πιστεύσης . . . (ἐξάγει ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ θυλακίου τοῦ ἐνδύματός του καὶ δεικνύει αὐτῆ ῥέβελβερ).

ΕΥΑΝΘΙΑ (ὀρμῶσα πρὸς αὐτὸν μετὰ παραφορᾶς).

Μή, δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Ἄνδρέα! . . Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἔνοχος. . . Δόσε μου τὸ ὄπλον, σὲ παρακαλῶ . . (τὸ ἀρπάζει ἐκ τῶν χειρῶν του καὶ τὸ ἀποθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης).

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὅχι, ὁ πταιστής εἶμαι ἐγὼ, καὶ ἐγὼ πρέπει νὰ σοῦ ζητήσω συγχώρησιν.

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ὅχι, Ἄνδρέα. . . Ἐγὼ ἔσφαλα.

ΑΝΔΡΕΑΣ

Τότε ἄς συγχωρηθῶμεν ἀμοιβαίως! (ἀνοίγει τὰς ἀγκάλας του καὶ ἡ Εὐανθία ρίπτεται εἰς αὐτὰς μετὰ παραφορᾶς).

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἄνδρέα!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Εὐανθία! (περιπτύσσονται καὶ ἀσπάζονται ἀλλήλους).

ΣΚΗΝΗ ΚΓ'

ΣΥΜΕΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΡΗΘΕΝΤΕΣ

ΣΥΜΕΩΝ (εἰσερχόμενος ἀπαρατήρητος ἐκ τῆς εἰς τὸ βῆθος θύρας, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἐναγκαλιζονται οἱ ἀνωτέρω, μένει ἐμβρόντητος).

Ὄυ! . . μέσ' τὸ Χριστὸς ἀνέστη ἔτυχα! . . ἀποστρέφων τὸ πρόσωπον ὡσεὶ σκανδαλιζόμενος προχωρεῖ πρὸς τοὺς δύο ἐνηγκαλισμένους εἰσέτι). Μὲ τὸ μπαρτόν, ὅπου σᾶς διακόπτω ἀπὸ τὴν κουβέντα σας. . . Ἐνα σάλι ἄφησα ἐδῶ μέσα . . (ὁ Ἄνδρέας καὶ ἡ Εὐανθία ἀποχωρίζονται ἅμα ὡς βλέπουν αὐτόν).

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἰδίαν).

Ἄ! ἐκεῖνος ὅπου τοῦ ἔδωσα τὸ γράμμα! . .

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ἰδίαν καὶ σχεδὸν ταυτοχρόνως).

Ὁ ὑπηρετής, μὲ τὸν ὅποιον ἔστειλα τὸ γράμμα μου! . . . Πρέπει νὰ τοῦ τὸ πάρω ὀπίσω.

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἰδίαν).

Εἶνε ἀνάγκη νὰ τοῦ τὸ πάρω ὀπίσω πρὶν τὸ δώσω. . .

ΕΥΑΝΘΙΑ (πρὸς τὸν Συμεῶν).

Νὰ σοῦ εἰπῶ μιὰ στιγμὴ! . . (πρὸς τὸν Ἄνδρέαν). Μὲ συγχωρεῖς Ἄνδρέα! ἔχω κᾶτι νὰ τοῦ εἰπῶ ἰδιαιτέρως (λαμβάνει τὸν Συμεῶν ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τὸν σύρει πρὸς εαυτήν).

ΑΝΔΡΕΑΣ

Ὅχι, Εὐανθία. Ἄφησε μιὰ στιγμὴ. ἔχει κᾶτι νὰ μοῦ εἰπῇ ἰδιαιτέρως (τὸν λαμβάνει ἐκ τῆς ἐτέρας χειρὸς καὶ τὸν σύρει πρὸς τὸ μέρος του).

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ἄνδρέα, σὲ παρακαλῶ, εἶνε ἀπόλυτος ἀνάγκη! . . (τὸν σύρει πρὸς τὸ μέρος της).

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μα σοῦ εἶπα, Εὐανθία, ὅτι πρέπει ἐγὼ νὰ τοῦ ὀμιλήσω προτιότερα (τὸν σύρει πρὸς τὸ μέρος του).

ΣΥΜΕΩΝ (ὅστις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀνωτέρω σκηνῆς παρατηρεῖ μετ' ἐκπλήξεως καὶ δυσφορίας ἐναλλάξ ἑκαστον τῶν συρόντων αὐτόν, ἀποσπᾶται τέλος ἐκ τῶν χειρῶν των μετ' ἀδημονίας).

Αἴ, αἴ! . . ξεφορτωθῆτέ με ἐπὶ τέλους! . . τί μὲ τραβάτε ἀπὸ τὰ μανίκια; νὰ μὲ ξεσχίσετε; . . . Μωρὸ προ-

κοπή που την εύρηκα έδω μέσα!... Τό τόπι θά παίξετε τώρα μαζί μου;... Τι θέλετε; τὰ γράμματά σας; τὸ γράμμα ὀποῦταμοῦ ἔδωκεν ὁ κύριος ἀπ' ἔδῶ, νὰ τὸ δώσω εἰς τὴν κυρίαν ἀπ' ἔδῶ! καὶ τὸ γράμμα ὀποῦ μοῦ ἔδωκεν ἡ κυρία ἀπ' ἔδῶ, νὰ τὸ δώσω εἰς τὸν κύριον ἀπ' ἔδῶ;.. (δεικνύων διὰ τοῦ δακτύλου).

ΕΥΑΝΘΙΑ (κατ' ἰδίαν).

Μπά!... μὲ αὐτὸν τὸν ἴδιον μοῦ εἶχε στείλει τὸ γράμμα!..

ΑΝΔΡΕΑΣ (κατ' ἰδίαν).

"Α!... μοῦ εἶχε γράψει λοιπὸν καὶ ἡ Εὐανθία!

ΣΥΜΕΩΝ

Μὰ τί ἐστοχασθήκατε στὸ Θεό σας; ἐπειδὴ τάχα ἐχρημάτισα δημοδιδάσκαλος καὶ εἶμαι ἄνθρωπος γραμμάτων, γι' αὐτὸ πρέπει νὰ μοιράζω τὰ γράμματα καὶ τὰ ραβασάκια τοῦ καθενός;...

ΑΝΔΡΕΑΣ

Μὰ τὰ γράμματα τί ἔγιναν;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Ναί, τί τὰ ἔκαμες.

ΣΥΜΕΩΝ

Τί ἔγιναν; (βλέπων ἐρχομένην τὴν Μαριγῶ ἐκ δεξιῶν). Ρωτήστε τὴν ἀφεντιά της (δεικνύει αὐτήν) ὀποῦ τῆς τὰ ἔδωσα μαζί μὲ τὰ δύο ρημαδιακὰ τάλληρα ὀποῦ μοῦ ἔδώσατε!

ΣΚΗΝΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

ΜΑΡΙΓΩ ΚΑΙ ΟΙ ΡΗΘΕΝΤΕΣ

ΜΑΡΙΓΩ (εἰσερχομένη).

Τὰ γράμματά σας μοῦ τὰ ἔδωσε ἐμὲ πραγματικῶς... (ἐξάγουσα αὐτὰ ἀπὸ τὰ θυλάκια τῆς ποδιᾶς της).
"Ορίστε!... τὰ θέλετε; ἢ ἀγαπᾶτε νὰ τὰ σχίσω;

ΕΥΑΝΘΙΑ {
ΑΝΔΡΕΑΣ { (σχεδὸν συγχρόνως)

Ναί, ναί!... σχίστα!...

ΣΥΜΕΩΝ

Θὰ σχίσης καὶ τὰ δύο τάλληρα, μωρὴ θεοσκοτωμένη!...

ΜΑΡΙΓΩ (γετώσα).

"Οχι αὐτὰ τὰ ἐφύλαξα, γιατί εἶνε δικά σου.

ΣΥΜΕΩΝ (μετ' ἀξιοπερείας).

Κράτησέ τα ἐσύ, κορίτσι μου, γιὰ τὴν προικὰ σου δὲν μοῦ χρειάζονται τέτοια μπαξίσια!

ΑΝΔΡΕΑΣ

Λοιπὸν, Εὐανθία, τί ἀποφασίζεις τώρα περὶ τῶν γάμων μας;

ΕΥΑΝΘΙΑ

Νὰ γείνουν ὄχι τὸ φθινόπωρον, ἀλλὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν.

ΜΑΡΙΓΩ (κατ' ἰδίαν)

Δόξα σοι ὁ Θεός!... θὰ μοῦ φέξη κ' ἐμέ.

ΣΥΜΕΩΝ

Μπά!... πανδρεύεσθε τὸ λοιπὸν;... Μ' αὐτὸ εἶνε τὸ

καλλίτερον, βρε παιδιά μου, για να λείψετε και απ' αλληλογραφία ! . . . Σιδεροκέφολοι, να ζήσετε και να γασετε ! . . . Κύτταξε, κυρά Μαριγώ, μην άφησα στην ζίνα τὸ σάλι μου και φέρε μού το να πάγω στη δουλειά μ

ΑΝΔΡΕΑΣ

“Οχι δά, στάσου . . . επειδή έλαχες και συ σήμερα εις ὅ συνέβησαν και επειδή φαίνεσαι καλὸς άνθρωπος, επίε να σοῦ φανῶ χρήσιμος,

ΕΥΑΝΘΙΑ

Πραγματικῶς· τί ἤμποροῦμεν να κάμωμεν για σέ ;

ΣΥΜΕΩΝ

Τί να κάμετε ; . . . (περιχαλῆς) Να με πάρτε δάσκατῶν παιδιῶν σας ! . . .

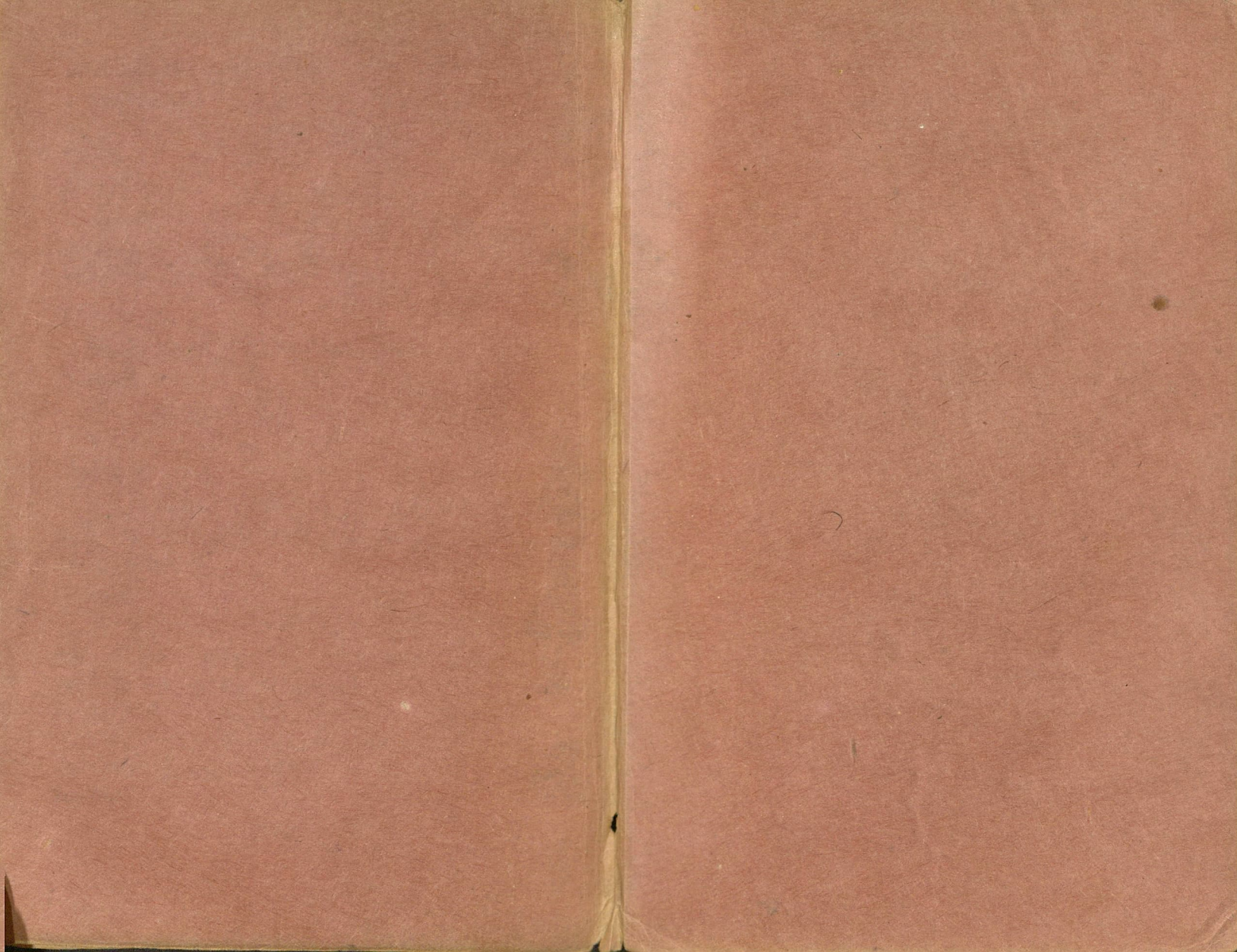
ΑΝΔΡΕΑΣ (γελῶν).

“Επειδή ὅμως ἡ προθεσμία εἶνε κομμάτι μακρυνή, ὑπόσχομαι ἐν τοσοῦτῳ να σὲ διορίσω εις ἓνα τῶν σχολῆς πρωτευούσης.

ΣΥΜΕΩΝ

“Αν τὸ κάμετε αὐτὸ τὸ ψυχικόν, τότε θά παρακιθεὸν να κόβη χρόνια ἀπὸ τὸν δήμαρχον Παρακαμπι και δίνη ἡμέραις τῆς εὐγενείας σας ! “Ἐνα μόνον σὰς βουλεύω, να μὴ γράφετε πλέον γράμματα, και ἂν τυχα γράψετε, να μὴ τὰ δώσετε σ' ἐμέ. Να ἔχετε πάντοτε ὄψιν σας, ὅτι ἐγὼ παραδίδω γράμματα . . . ἀλλὰ δὲν λαμβάνω.

(ΠΙΠΤΕΙ Η ΑΥΛΑΙΑ)

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΙΩΑΝ. Ν. ΣΙΔΕΡΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Νιρβάνα Π. Θέατρον τόμος Α΄	Δο. 10.—
» » Θέατρον τόμος Β΄	> 10.—
Δάφνη Στ. Μονόπρακτα	> 8.—
Τσοκοπούλου Γ. Ξανθές Μελαχροινές	> 8.—
» » Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρέγκας	> 5.—
Ἀννίνου Μπάμπη Ζητεῖται ὑπερέτης	> 5.—
Δελιακατερίνη Ι. Ὁ Λυχνοστάτης	> 5.—
Λιδωρίκη Μ. Κοντὰ στὴ φωτιὰ	> 5.—
Μακρῆ Μ. Τὸ Θάρος τῆς ἀγνοίας	> 5.—
Πολέμη Ι. Ἡ Γυναῖκα	> 5.—
Δρακοπούλου Θεόνης Ἑλληνικά Ποιήματα τόμος Α΄	> 10.—
» » » » » Β΄	> 10.—
Κούρτη Γεωρ. Ἑθνικὸν Παιδικὸν Θέατρον	> 12.50
Λαῖου Ἰωάν. Νέα Παιδικὰ Ποιήματα	> 7.—
Πολέμη Ἰωάν. Παιδικὴ Λύρα	> 10.—
Ψύλλα Ἀλεξ. Ἑμμετροὶ Παιδικοὶ Διάλογοι	> 5.—
